

**Ομιλία του Ομοσπονδιακού Προέδρου Κ. Φρανκ-Βάλτερ
Στάινμαϊερ κατά το δείπνο με τον Πρόεδρο της Ελληνικής
Δημοκρατίας Κ. Προκόπη Παυλόπουλο
την 9η Ιουνίου 2017
στο Ανάκτορο Bellevue**

Η Αθήνα, έτσι αναφέρει ο γερμανός ποιητής Βίλαντ, επισκιάζει όλες τις άλλες πόλεις και τις κάνει να μοιάζουν με χωριά. «Παντού βλέπεις πως περιστοιχίζεσαι από αξιοσέβαστα μνημεία της αρχαιότητας και θαυμαστά έργα της νεότερης τέχνης και της απόλυτης καλαισθησίας», αυτά είναι τα ενθουσιώδη λόγια της ηρωίδας του Γλυκερίας, η οποία μαγεύεται απόλυτα αντικρίζοντας για πρώτη φορά τον Παρθενώνα. Ο Βίλαντ, σύγχρονος του Γκαίτε, δεν είχε βρεθεί ποτέ στην Αθήνα. Η καταγωγή του ήταν από το Όμπερχολτσαϊμ, ένα χωριό κοντά στο Μπίμπεραχ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε!

Δεν γνωρίζω, εάν Εσείς, που είστε συνηθισμένος στην ομορφιά της Αθήνας, θα μαγευτείτε αντικρίζοντας το Κάσελ, μπορώ, ωστόσο, να Σας διαβεβαιώσω ότι εδώ και κάποιο καιρό υπάρχει κι εκεί ένας Παρθενώνας. Είναι ο Παρθενώνας των Βιβλίων, βρίσκεται στην πλατεία Φρίντριχσπλατς και αποτελεί μέρος της documenta 14, το γερμανικό σκέλος της οποίας θα εγκαινιάσουμε αύριο μαζί. Τον βρίσκω εντυπωσιακό.

Η καλλιτέχνηδα Μάρτα Μινούχιν αντιλαμβάνεται τον δικό της Παρθενώνα, κατασκευασμένο από χρησιμοποιημένα και δωρισμένα βιβλία, ως μνημείο για τη Δημοκρατία και την Παιδεία. Με το έργο της ερμηνεύει τον αρχικό ρόλο του Παρθενώνα ως τόπου φύλαξης των θησαυρών της Αθηναϊκής Συμμαχίας και ανακαλύπτει ξανά τη συλλογική αξία εκλεκτών θησαυρών. Τον μετουσιώνει, ούτως ειπείν, σε πολιτιστικό νόμισμα.

Αυτός ο Παρθενώνας έχει γίνει πράγματι το σύμβολο της documenta 14. Αντιπροσωπεύει το πνεύμα που τη διέπει, το «Δημιουργώντας μαζί - μαθαίνοντας ο ένας από τον άλλον». Η ιδέα αυτής της documenta για έναν διαδραστικό διάλογο ανάμεσα σε δύο

ξεχωριστούς εκθεσιακούς τόπους ήταν μία έξοχη ιδέα, που έχει ήδη εκπληρωθεί. Το εγχείρημα ήταν καλό και η εκτέλεση επιτυχής. Και χαίρομαι πολύ, τόσο για τους διοργανωτές, όσο κυρίως για τους εκθέτες, για το κοινό, για τις δύο χώρες μας, την Ελλάδα και τη Γερμανία. Και τέλος, αλλά εξίσου σημαντικό, χαίρομαι για εμάς τους δύο: τι ωραία, Κύριε Πρόεδρε, που αποδεχθήκατε την πρόσκλησή μας να επισκεφτείτε το Κάσελ, μόλις λίγες εβδομάδες, αφότου εγκαινιάσαμε μαζί την documenta στην Αθήνα!

Η documenta 14 αποτελεί παράδειγμα των στενών δεσμών, της αλληλεγγύης και της ενιαίας κοινότητας, που είναι τα ζητούμενα της σύγχρονης Ευρώπης. Υπήρχαν και συνεχίζουν να υπάρχουν απειλητικές ενδείξεις – το πιο ορατό από αυτά είναι το Brexit. Παρακολουθήσαμε από κοντά τις προεκλογικές εκστρατείες στην Ολλανδία και τη Γαλλία. Ζήσαμε την άνοδο εθνικολαϊκιστικών, αντιευρωπαϊκών δυνάμεων και ακριβώς γι' αυτό είμαι πολύ χαρούμενος με την έκβαση των εκλογών στη Γαλλία. Ο αριθμός ψήφων του Εθνικού Μετώπου φυσικά και προκαλεί ανησυχία. Πιστεύω, όμως, ότι θα πρέπει να γίνει και μία διαφορετική ανάγνωση του αποτελέσματος: η Μαρίν Λεπέν θα μπορούσε να είχε κερδίσει τις εκλογές. Δεν θα πρέπει να σημάνει ακόμη λήξη συναγεμμού στην Ευρώπη. Στο πρόσωπο, όμως, του γάλλου Προέδρου Μακρόν έχουμε βρει έναν εταίρο και επομένως μία ευκαιρία για την υπέρβαση της ευρωπαϊκής κρίσης. Η Ευρώπη θα πρέπει να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία αυτή και να αποδείξει ότι διαθέτει την ικανότητα για δράση. Ελπίζω ότι όλα τα κράτη-μέλη συμφωνούν ότι το μεγάλο κληροδότημα της ενωμένης Ευρώπης δεν θα πρέπει ποτέ ξανά να τεθεί σε κίνδυνο.

Με Εσάς, Κύριε Πρόεδρε, έχουμε έναν εκ πεποιθήσεως Ευρωπαίο στο πλευρό μας, ακόμη κι εκεί, όπου πρέπει να συνομιλήσουμε και να διαπραγματευτούμε για δύσκολα ζητήματα. Το μέλλον της Ευρώπης χωρίς την Ελλάδα είναι στον ίδιο βαθμό αδιανόητο, όσο και το κοινό μας παρελθόν χωρίς την Ελλάδα.

Ο κοινός μας πολιτισμός, οι κοινές μας αξίες μας στηρίζουν στην πορεία αυτή. Δεν επιθυμούμε την εξομοίωση όλων των διαφορών μας. Δεν μας επιτρέπεται να την επιθυμούμε, αφού έτσι θα προδίδαμε τον πλούτο του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Θέλουμε, όμως, να εργαστούμε μαζί για την υπέρβαση της ευρωπαϊκής κρίσης, κληροδοτώντας και στις επόμενες γενεές μία ειρηνική και ενωμένη Ευρώπη. Αυτό απαιτεί μεν δύναμη, είμαι όμως σίγουρος ότι θα τα καταφέρουμε. Και έχουμε κάθε λόγο να είμαστε αισιόδοξοι.

Για το λόγο αυτό, αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ φίλε, επιτρέψτε μου να υψώσω το ποτήρι στην υγεία Σας, στην υγεία της Ελληνικής Δημοκρατίας και σε όλα, όσα μας ενώνουν.